

Прилог евроинтеграцијама

Биљезница Робија К

Међу избеџлицима

(Од нашеџ сџиалноџ доџисника)

Ја и мој друг Дино смо отпчили у френту. Прије него шта смо збриснили од куће ми смо родитељима мркнили сваки по двиста куна. Онда смо ми на колодвору купили карте за бус. Онда смо ми два укрцали се у бус за Загреб. Код Дугопоља је нама кондуктер узимао карте и питао је: „А ди ћете ви два малца тако сами?“ Мој друг Дино је рекао: „Идемо код тетке у Загреб!“ Кондуктер је дигниџо ливу омбрву и рекао је: „Исто ми је мало чудно да тако мали дечкићи путују сами без родитеља!“ Ја сам рекао: „Родитељи су нас испратили до на сплиски колодвор, а тетка ће нас дочека на загребачком колодвору!“ Кондуктер је завртиџо са главом и рекао је: „Е знан, ал шта ако ван се нешто деси у међувремену?“ Мој друг Дино је рекао: „У међувремену нан се може десит само глупи кондуктер!“

На колодвору у Загребу је биџо мали миљон изба. Ја и мој друг Дино смо одма уштекали се међу њих. Руља из Загреба су нама говорили: „Уелкам рефјуџиз! Уелкам, уелкам!“ Плус су нам давали сендве и бочице са водом. Онда смо ми са избама пичили према другом бусу. Једна тета је рекла: „А види ова два малца шта су смишни, богати! Одакле сте ви, дица?“ Ја сам

рекао: „Но спик кроејша! Сори!“ Дино је рекао: „Но спик кроејша! Вери сори!“ Друга тета је рекла: „Исусек, Исусек, как сте се так мали допелали од Афроазије до сим? Сте зморени, деца? Буте спили код мене дома?“ Ја сам рекао: „Но спик англиш, сори!“ Дино је рекао: „Но спик англиш! Вери сори!“ Трећа тета је мавала са термосицом и говорила је: „Топла ампрејухица! Земите си топлу ампрејухицу!“ Ја и Дино смо говорили: „Но ампрејухица! Ђермени! Ђермени!“

Онда смо ми два пичили даље са избама. Онда је исприд нас стао један барба из пандурије. Мурац је рекао: „Ало ви два! А ди су ван родитељи?“ Ја сам рекао: „Но спик кроејша! Вери сори!“ Мурац је нагниџо се према нама и печиџо се: „Ро-ди-те-љи? Тата унд мама? Мам енд дед?“ Онда је Дино сложиџо патничку фацу и рекао је: „Мај дед из дед!“ Ја сам климниџо са главом и рекао сам: „Јес, јес, тата унд мама дед! Капут! Финито!“ Дино је рекао: „Морто максимале!“ Мурац је раскобечиџо очи и зацвилџо је: „О мајко божја, која трагедија! Срце ће ми пукнит, часна рич! Најбоље да вас одма одведен у самостан Свете Кармеле међу сирочад!“ Само ја и Дино смо зама-

вали са рукама и викали смо: „Но, но Кармела! Ђермени! Ђермени!“

Мурац је рекао: „Па не можете се тако сами и малешни потуцат по билон свиту, дицо божја!“ Али ја и Дино смо кмечали: „Никс Кармела! Ђермени! Ђермени! Травел ту Ђермени!“ Мурац је рекао: „Ај часкон се стрпите док назовен шефа...“ Онда је мурац ућукао број на мобилни и рекао је: „Ало, Ранко, иман овди два малца шта су ин родитељи загинили у рату! Тешка кома, човиче, немају ни десет година! Ди ћу са њима?“ Онда је мобилни нешто питао. Мурац је рекао: „А шта ја знан одакле су, биће из Ирака или Сирије!“ Онда је мурац окренио се према нама и питао је: „Сирија ор Ираки?“ Мој друг Дино је њему рекао: „Сираки!“ Мурац је опет окренио се у мобилни и рекао је: „Један је из Сирије, а други из Ирака!“ Само већ смо ми два били бриснили и замишали смо се са избама. Онда смо ми са избама угурали се у други бус.

Други бус је нас испипао на граници. На граници смо ми чекали на киши и тешкој промрзлици. Плус смо ја и Дино са млађом екипом изба развалили једну паку на мале бранке. Ја сам бијо Меси. Онда је догибао један барба са камером да нас снима док играмо. Дино је њему рекао: „Немој да би ти пало напамет снимат ме за телевизију!“ Ја сам њему рекао: „Одјеби у скоковима са том камером!“ Само онда је улетио још један барба са никрофоном и рекао је: „Драги гледаоци, ево овди смо налетили на дви мале избјеглице шта говоре хрвацки! То је баш живо чудо! Саћемо их есклузивно питат изјаве за програм живо!“

Ја и Дино смо укипали се од вуне и пиљили смо у камеру. Барба је нама тутнијо никрофон пред ћунке и питао је: „Шта је рећ да ви ка избјеглице знате хрвацки?“ Ја сам поћешкао се иза ува и рекао сам: „Тата нам је из Ирака и Сирије, а мама је родом из Сплита, па је нас два брата научила сплиски!“ Барба са никрофоном је питао: „И како сте завршили овди у избјеглиштву?“ Дино је рекао: „Морали смо утећ јербо код нас дома влада тешко насиље и ужас!“ Барба са никрофоном је питао: „А родитељи?“ Ја сам рекао: „Родитељи су извор насиља и ужаса!“ Барба са никрофоном је питао: „Мислин, ди су ван сад родитељи?“ Ту смо ја и Дино се мало закочили. Онда је Дино рекао: „Мај дед из дед! Загинили су у есплозији!“ Барба са никрофоном је рекао: „Мајко божја, па то је страшно...“ Ја сам рекао: „Маму су пропарали гелери, а тату је граната спичила дрито у главу!“

Тата је пиљио у телевизију са зинутим устима. Мама је исто обисила уста и зламеновала се са десном руком. Онда је тата рекао: „Јел ти мош вироват ово шта видиш?“ Мама је вртила са главушом и рекла је: „Не могу, мајкеми...“ Тата је рекао: „Ал не би онда обоје видели исто! Значи да је истина!“ Мама је рекла: „А ја се глупача цили дан бригам да ди је клипан неста!“ Тата је подвикнио: „Шта клипан, човиче?! То је монструм на квадрат! То је ратни злочимац, богте јеба! Виш да властите родитеље убива! И то прид камерама!“ Мама је опет зламеновала се и рекла је: „Госпе моја, ко је то одгаја? Ја богами нисан...“ Тата је зашкарпунио се по фаци и дрекнио је: „Па не могу замислит да ми је рођено дите израсло у такву бе-

штију, богте драги јеба! Тотално сан у шоку! У глави ми је мркли мрак!“ Мама је рекла: „Можда зато шта те спичила граната?“

Онда је за пет минута мој тата на телефон назвао Диновог тату. Тата је Диновом тати рекао: „Слушај, прика, иман добру и лошу вјест!“ Динов тата је рекао: „Ај прво ону добру!“ Тата је рекао: „Роби и Дино су живи и здрави! Сад сан их видија на телевизији!“ Динов тата је рекао: „Немој ме јебат?“ Тата је рекао: „Часна рич! Јел мош вироват да су се болесници приштека-

ли међу избјеглице и висе на граници?“ Динов тата је рекао: „Не могу!“ Тата је рекао: „Е боље ти је да вирујеш! Прије пет минута су новинару потамко испричали да су ин родитељи загинили у рату! И онда липо глуме мале сирочиће из Ирака и Сирије!“ Динов тата је рекао: „О матер ин јебен муслиманску!“ Тата је рекао: „Ето ти, прика! И сад играју на мале бранке и чекају да се са осталима пробију до Нјемачке!“ Динов тата је питао: „А која је лоша вјест?“ Тата је рекао: „Словенци и Мађари затварају границе!“

Dani NATO kulture u Srbiji

24. mart - 10. jun